

عنوان مقاله:

تحلیل گفتمان امام رضا (ع) از منظر برنامه هدایت اعصابی- زبانی

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بهزاد قنسولی - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

خلیل قاضی زاده - استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

مجید الهی - دانشجوی دکتری دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

در نظریه پردازی های اخیر در ارتباط با تجزیه و تحلیل گفتمان، تحقیقات ایدئولوژیک و تاریخی به طور خاص مورد توجه قرار گرفته اند. در این روند، هدف، دستیابی به راهکارهایی برای تحلیل و درکگفتمان جوامع زبانی به منظور تعامل جهانی بهتر است. با توجه به این واقعیت که جهانی شدن خود تلاشی برای ایجاد نوعی وحدت زبان است، جوامع زبانی در کشورهای اسلامی باید توجهی بیشتر به ارائه گفتمان متناسب با نیازهای انسان در دوره معاصر که عصر پیشرفت های عظیم است، داشته باشند. به نظر می رسد در مدل های حاضر مرتبط با گفتمان، معایب و ایراداتی خاص وجود دارد که ناشی از این واقعیت است که اینمدلها تماماً ساخته و پرداخته بشر هستند. اما ویژگی های گفتمان جهانی و الهی چیست؟ این مقاله به دنبال یافتن رویکردی جدید برای تبدیل ایده ها به مدلی منسجم از گفتمان بر اساس تجزیه و تحلیل گفتمان امام رضا (ع) با رهبران مسیحی، یهودی و زرتشتی زمان خود است و سعی در تجزیه و تحلیل چنین گفتمانیاز منظر برنامه هدایت اعصابی- زبانی دارد و بحث اصلی آن بیشتر معطوف به دو جنبه مهم از گفت وگواست که عمدتاً در عینیت رویکرد و دانش و آگاهی منبع نمود می یابد. در پایان نتیجه گرفته می شود کهمی توان از این اصول به عنوان نظامی فعال در گفت وگویی میان تمدن ها بهره گرفت.

کلمات کلیدی:

گفتمان، برنامه هدایت اعصابی- زبانی، تحلیل گفتمان، امام رضا (ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/569883>

